

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. MSK 68767/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2025, č. j. 22 A 20/2024-27,

t a k t o :

- I. Lhůta k předložení plné moci udělené žalobkyní advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, stanovená usnesením ze dne 26. 5. 2025, č. j. 4 As 102/2025-11, a prodloužená usnesením ze dne 24. 6. 2025, č. j. 4 As 102/2025-23 a usnesením ze dne 24. 7. 2025, č. j. 4 As 102/2025-33, **se neprodlužuje.**
- II. Kasační stížnost **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 19. 5. 2025 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti výše označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“).

[2] Usnesením ze dne 26. 5. 2025, č. j. 4 As 102/2025-11, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku mimo jiné k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem, resp. doložení, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) ve lhůtě 15 dnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 30. 5. 2025 a konec lhůty tak připadl na 16. 6. 2025.

[3] Podáním ze dne 16. 6. 2025, doručeným soudu dne 17. 6. 2025, požádala stěžovatelka o prodloužení lhůty k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem, tedy k předložení plné moci udělené advokátovi k jejímu zastupování v řízení o

kasační stížnosti. Tuto žádost odůvodnila tím, že dne 6. 6. 2025 požádala Českou advokátní komoru o určení advokáta k tomuto zastupování. K uvedenému podání připojila kopii žádosti a podacího lístku.

[4] S ohledem na popsané skutečnosti Nejvyšší správní soud vyhověl stěžovatelčině žádosti usnesením ze dne 14. 7. 2025, č. j. 4 As 102/2025-28, a prodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené jí advokátovi pro řízení o kasační stížnosti o 3 týdny od doručení tohoto usnesení. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 30. 6. 2025 a konec stanovené lhůty tak připadl na 21. 7. 2025.

[5] Podáním ze dne 21. 7. 2025 stěžovatelka požádala o další prodloužení výše zmíněné lhůty s odůvodněním, že Česká advokátní komora dosud o její žádosti nerozhodla a advokáta k jejímu zastupování v tomto řízení ještě neurčila. Současně poukázala na to, že lhůta, kterou jí Nejvyšší správní soud stanovil k doplnění blanketní kasační stížnosti (výše již zmíněným usnesením ze dne 26. 5. 2025, č. j. 4 As 102/2025-11), uplyne 30. 7. 2025. Nejvyšší správní soud s ohledem na tyto skutečnosti usnesením ze dne 24. 7. 2025, č. j. 4 As 102/2025-33, již prodlouženou lhůtu k předložení plné moci udělené stěžovatelkou k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti opětovně prodloužil, tentokrát do 30. 7. 2025.

[6] Podáním ze dne 28. 7. 2025, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 7. 2025, pak stěžovatelka sdělila, že jí žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 7. 2025, č. j. 10.04-000071/25-0002, neurčila advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona o advokacii. Stěžovatelka toto rozhodnutí žalované označila za nicotné s tím, že se proti němu hodlá soudně bránit. Současně požádala o další prodloužení lhůty k předložení plné moci pro řízení o kasační stížnosti podle usnesení ze dne 26. 5. 2025, č. j. 4 As 102/2025-11 a sama (včas) doplnila blanketní kasační stížnost.

[7] Stěžovatelka ve výše uvedeném podání ze dne 28. 7. 2025 uvádí, že za vážný omluvitelný důvod, pro který žádá o další (již třetí) prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi ve smyslu § 40 odst. 5 s. ř. s., považuje neurčení advokáta žalovanou k její žádosti.

[8] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s., *nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*

[9] Nejvyšší správní soud stěžovatelkou uváděný důvod za vážný omluvitelný důvod, pro který by jí měl opětovně, již potřetí, prodloužit lhůtu k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nepovažuje. Stěžovatelce muselo být zřejmé nejen z dřívějších výzev a poučení Nejvyššího správního soudu (mimo jiné právě již z usnesení č. j. 4 As 102/2025-11), že nedoložení splnění podmínky řízení spočívající v zastupování advokátem představuje nedostatek v podmínkách řízení. Tato skutečnost je nadto stěžovatelce nepochybně dobře známa, neboť je opakovanou a velmi častou účastnicí řízení o svých kasačních stížnostech u Nejvyššího správního soudu, jak je známo tomuto soudu z jeho úřední činnosti (jen za období od 1. 1. 2025 do 31. 7. 2025 stěžovatelka podala

pokračování

kasační stížnosti ve 30 věcech, jak Nejvyšší správní soud ověřil ve své databázi na www.nssoud.cz).

[10] Z uvedeného je zřejmé, že stěžovatelka je znalá řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení v tomto řízení. Tudíž určení advokáta žalovanou pro ni není jedinou možností, jak získat právní zastoupení. Stěžovatelka by proto neměla spoléhat výlučně na rozhodnutí České advokátní komory o její žádosti k určení advokáta, ale pokusit se sama v mezidobí (kdy jí soud opakovaně prodloužil lhůtu k odstranění nedostatku uvedené podmínky řízení) vyhledat advokáta ke svému zastupování v řízení o kasační stížnosti. Naopak, s ohledem na lhůtu stanovenou (a posléze také opakovaně prodloužovanou) Nejvyšším správním soudem a zásadu, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, je nutné, aby stěžovatelka aktivně činila kroky k vyhledání svého zástupce, a nikoliv jen pasivně vyčkávala výsledku řízení o její žádosti k určení advokáta, zvláště pak při vědomí toho, že rozhodnutí České advokátní komory o její žádosti nemusí být kladné.

[11] Zbývá dodat, že zcela nerozhodné je v tomto ohledu stěžovatelčino přesvědčení, že výše zmíněné rozhodnutí České advokátní komory (které není nyní předmětem přezkumu) je nicotné, jakož i její tvrzení, že se proti němu hodlá bránit soudní cestou. Tyto skutečnosti důvod pro prodloužení lhůty ke splnění soudem uložené povinnosti k předložení plné moci pro řízení o kasační stížnosti založit nemohou.

[12] S ohledem na shora uvedené tudíž Nejvyšší správní soud stěžovatelce potřetí lhůtu k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti neprodloužil (I. výrok tohoto usnesení).

[13] Nejvyšší správní soud tudíž dospěl k navazujícímu závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost vyplývající z § 105 odst. 2 s. ř. s., neboť na výzvu soudu nedoložila, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání zvláštním zákonem vyžadované pro výkon advokacie, ani nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro své zastupování v tomto řízení.

[14] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003-19).

[15] Jelikož nedostatek zastoupení stěžovatelky představuje nedostatek v podmínkách řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, Nejvyšší správní soud stěžovatelčinu kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl (II. výrok tohoto usnesení). O tomto důsledku nesplnění soudem uložené povinnosti ve lhůtě k tomu určené přitom byla stěžovatelka řádně poučena.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (III. výrok tohoto usnesení).

[17] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. Stěžovatelka včas zaplatila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Kasační stížnost ale byla odmítnuta, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku ve výši 5.000 Kč, jak je uvedeno ve IV. výroku tohoto usnesení. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu